

А. В. ТОЗЕР

ХРЕСТ

старий і... новий

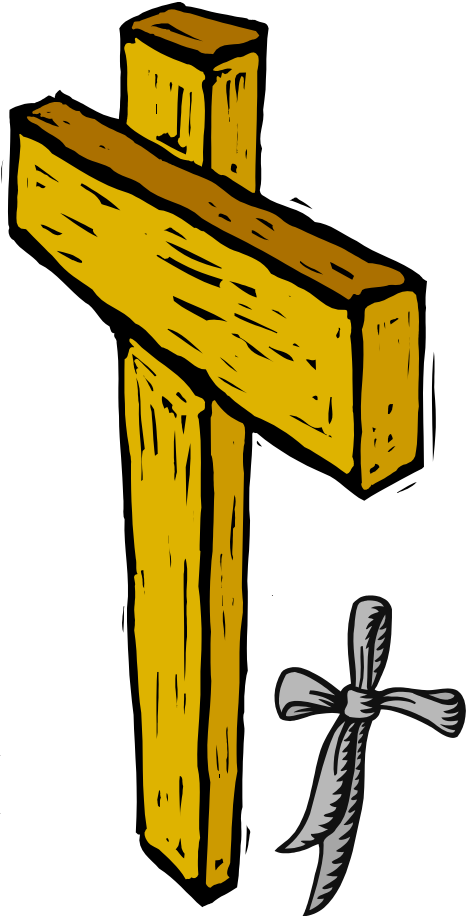
*«Не пересувай старої межі, яку
встановили батьки твої»
Пр. 22:28*

Без всякої об'яви, непомічений більшістю, ввійшов у сучасні християнські маси «новий хрест». Він схожий на старий, але в той же час відрізняється від нього, подібність між ними поверхова, різниця ж – фундаментальна.

З цього «нового» хреста витікає і «нова» філософія християнського життя, а з «нової» філософії виходить і «нова» євангельська практика: «новий» спосіб зібрань і «новий» спосіб проповідей. Цей «новий» євангелізм вживає ту ж мову, що і старий, але стиль і акценти у нього зовсім інші.

Старий хрест не хотів мати нічого спільного зі світом. Для гордої адамової плоті він означав кінець в її ходінні! Він підводив її під дію смертного вироку, винесеного їй Синайським законом.

«Новий» хрест, навпаки, не протидіє людському роду; він протягує йому дружню руку і навіть намагається довести, що він є джерелом цілого океану хороших, чистих задовольень і невинних насолод. Він дозволяє адаму жити

без втручання в його життя. Його при-страсті залишаються без змін; він по-старому живе в своє задоволення з тою лиш різницею, що тепер він знаходить відраду не в вульгарних піснях і гіркому п'янстві, а в співі хорів і в перегляданні релігійних кінокартин. Та акцент все рівно залишається на насолодах, хоча розваги в нього тепер більш високого морального, а точніше, інтелектуального порядку.

«Новий» хрест має на увазі також новий і абсолютно інший підхід до благовістя. Євангеліст зараз не вимагає зречення від старого життя, перш ніж потрібно буде отримати нове життя. Він проповідує не контрастність, а спрідненість між світом і Євангелієм. Він шукає ключі до громадських інтересів, показуючи, що християнство зовсім не несе з собою ніяких неприємних вимог, навпаки, воно пропонує те саме, що й світ, тільки на більш високому рівні. Замість відкритого протесту проти гріховного безумства світу, йде «розумне» пояснення: що Євангеліє, в принципі, пропонує те ж саме, але релігійна «продукція» краща.

«Новий» хрест не страчує грішника, він лише дає йому інший напрямок. Він переводить грішника в більш легкий і веселий спосіб життя, зберігаючи при цьому його минулу самоповагу. Тим, хто любить виставляти себе, він каже: «Прийди і покажи себе для Христа». Егоїсту порадить: «Говори про свою духовність». Хто шукає пригод, скаже: «Прийди і пізнай романтику християнського життя». «Новий» хрест, щоб стати прийнятним для публіки, йде в ногу з сучасною модою.

Може в філософії «нового» хреста є відвертість? Але така відвертість не спасає його від фальші. Система поглядів «нового» хреста фальшива, тому що сіпа. Вона абсолютно спотворює всю суть хреста.

Старий хрест – це символ смерті. Він був призначений для насильного обриву людського життя. В часи Римської імперії люди, котрі взяли хрест і пішли з ним у свою останню дорогу, показували цим, що вони вже попрощалися зі своїми друзями. Такі люди назад вже не поверталися.

Хрест не йде ні на який компроміс, нічого не відмінює, нічого не милує. Маючи добру мету, він страчує всю людину без залишку. Він не хоче розмовляти зі своєю жертвою в хорошому тоні. Він наносить поразку тяжко і безжально, і коли закінчує свою справу, людини більше не існує.

Адамів рід знаходиться під смертним вирокком. Цей вирок не можна відмінити, його неможливо уникнути. Бог не може покращити плоди гріховної плоті, хоч би вони здавалися невинними і хорошими в очах людей. Бог спасає людську особистість, ліквідовуючи її, а потім воскрешає її для нового життя.

Євангелізм, котрий проводить дружні паралелі між шляхами Божими і шляхами людськими, є фальшивим стосовно Біблії і жорстоким до душ його послідовників. Христова віра не є паралеллю до світу, вона перетинає його. Приходячи до Христа, ми не піднімаємо наше старе життя на вищий рівень, – ми лишаємо його на хресті. Пшеничне зерно, впавши в землю, мусить вмерти!

Проповідники Євангелія не повинні думати про себе, як про публічних уповноважених, нібито посланих для встановлення добропорядних стосунків між Христом і світом. Ніхто не повинен намагатись зробити Христа прийнятним для великого бізнесу, преси, спорту чи сучасної освіти. Проповідники Євангелія – не дипломати, а пророки, і наша звістка – не компроміс, але ультиматум.

Бог пропонує життя, але не удосконалене старе, а життя, яке витікає зі смерті. Воно завжди знаходиться по той бік хреста. Хто хоче його мати, повинен пройти під жезлом. Він повинен зректися себе і погодитись зі справедливим рішенням винесеного йому Божого вироку.

Але що для людини, якій винесений вирок, може означати «знайти життя в Ісусі Христі» практично? Як практично втілити в життя Боже Слово? Просто вона повинна покаятися і вірити. Вона повинна скинути свої гріхи, а потім жити, відвернувшись від себе. Хай вона нічого не приховує, нічого не захищає, нічого не виправдує. Нехай вона не намагається шукати договірні умови з Богом, але визнає, що повинна вмерти.

А потім з простою довірою нехай подивиться на воскреслого Спасителя і від Нього отримає і життя, і відродження, і спасіння, і силу. Той самий хрест, на якому закінчив своє земне життя Ісус, поклав тепер кінець грішнику, і сила, яка воскресила з мертвих Христа, воскресить його для нового життя в Ісусі Христі.

*(Переклав з англійської В.П.Зінченко)
З газети «Християнин» №1/2006 р*

*Хто з вас може дивитись байдуже,
Як Ісуса ведуть розпинати,
Це за мене й за тебе, мій друже,
Він іде на Голгофу вмирати.*

*Ось, вмиваючись власною кров'ю,
Він здригається від бичування,
Розривається серце від болю,
Та мовчить Він, терплячи знуцання.*

*На шматки розривається тіло,
Пересохлі уста хочуть пити,
Де, здається, знайти стільки сили,
Щоб ці муки жажливі стерпіти?*

*Ось колючий вінок із тернини,
Що давно приготовлений мали,
Так спокійно, без жалю краплини,
На чоло Ісуса поклали.*

*Кров невинна обличчя залила,
І до самого місяця розп'яття
На землі вона слід залишила,
Прокладаючи стежку до щастя.*

*В ній могутня захована сила,
Незмірима безодня багатства,
Це вона наші душі звільнила
Від страшного гріховного рабства.*

*В ній життя і духовне прозріння,
Чудеса вона може творити,
І сьогодні, хто прагне спасіння,
В цій крові мусить душу обмити.*

*Ви на рани Христа подивіться,
В них життя і спасіння від смерті,
І душою своєю торкніться
До святої Голгофської жертви.*

*Кров Христа вашу душу омие,
Ви спасіння знайдете для себе,
І тоді хрест Голгофський відкриє
Вам дорогу до самого неба.*

Олександр ВОЙТИЦЬКИЙ
Надіслала Марія Походжай